

1990

No. 54

STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME

**WET van 22 november 1990, houdende wijziging van het
"Decreet Tegengaan Smokkelen" (S.B. 1986 No. 3).**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, — dat gelet op de bestaande buitengewone economische omstandigheden en de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van het smokkelen — het nodig is het Decreet van 10 januari 1986, houdende vaststelling van regels met betrekking tot het tegengaan van smokkelen (S.B. 1986 No. 3) te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goekeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

Artikel 1

In het "Decreet Tegengaan Smokkelen" (S.B. 1986 No. 3) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In het intitulé, de aanhef van het dictum, artikel 1 lid 1, artikel 7 lid 1, artikel 11 lid 1, artikel 12 leden 1 en 2 en artikel 15 wordt telkens het woord "decreet" vervangen door "wet", voor zover nodig, onder grammaticale aanpassing van de in verband ermee gebezigde lidwoorden en voornaamwoorden.

B. Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

(1) in lid 1 wordt "vijfhonderdduizend gulden" vervangen door: één miljoen gulden;

(2) in lid 2 wordt "honderdduizend gulden" vervangen door: vijfhonderdduizend gulden.

2

1990

No. 54

C. Na artikel 3 worden twee nieuwe artikelen opgenomen, luidende als volgt:

Artikel 3a.

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 2 is het alle voerlieden en kapiteins die de kusten en rivieren bevaren, verboden kennelijk voor verkoop bestemde goederen te vervoeren zonder in het bezit te zijn van deugdelijk ondertekende en gearmerkte stukken, bevattende de benaming en de hoeveelheid der te vervoeren of vervoerde goederen.

2. De in het vorige lid bedoelde stukken zijn:

- een bewijs van afgifte, afkomstig van de winkelier of de leverancier, bij wie de goederen zijn gekocht of ingeladen;
- een opdrachtbrief van de winkelier of het bedrijf, aan wie de goederen geleverd moeten worden.

3. Overtreding van het in dit artikel bepaalde wordt, behoudens tegenbewijs, als een misdrijf beschouwd, waarop leden 1 en 2 van artikel 3 van toepassing zijn.

Artikel 3b.

1. Het is de kapiteins die de kusten en rivieren bevaren, verboden de door hen vervoerde of te vervoeren goederen te lossen of te laden op andere aanlegplaatsen dan die welke door de Districts-Commissaris, na overleg met de Ministers belast justitiële aangelegenheden en openbare werken, bepaaldelijk daartoe zijn aangewezen.

2. Overtreding van het in het vorig lid bepaalde wordt, behoudens tegenbewijs, beschouwd als een misdrijf, waarop leden 1 en 2 van artikel 3 van toepassing zijn.

D. Artikel 1 lid 1, onder a wordt gelezen als volgt:
de minister: de minister belast met economische aangelegenheden.

E. In artikel 4 lid 3 wordt in stede van "het ministerie van Transport, Handel en Industrie" gelezen:
het ministerie, dat zulks aangaat.

F. In artikel 4 lid 1 wordt het woord "vervalt" vervangen door: kan vervallen.

Artikel II

Deze wet treedt geheel of gedeeltelijk in werking op een door de President te bepalen tijdstip.

Gegeven te Paramaribo, de 22ste november 1990.

R. SHANKAR.

De Vice-President,
Voorzitter van de Raad van Ministers,
H.A.E. ARRON.

De Minister van Justitie en Politie,
J.R. AJODHIA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste november 1990.

De Onderminister van Binnenlandse Zaken,
S. SETROREDJO.

WET van 22 november 1990, houdende wijziging van het "Decreet Tegengaan Smokkelen" (S.B. 1986 No. 3).

MEMORIE VAN TOELICHTING

De buitengewone economische omstandigheden — gekenmerkt door een schaarste aan goederen voor de elementaire levensbehoefte, waarvan vele tegen betaling met schaarse deviezen moeten worden geïmporteerd — welke het in 1986 noodzakelijk maakten, dat bij Decreet E-57 regelen met betrekking tot het tegengaan van smokkelen moesten worden vastgesteld, duren nog steeds voort.

In de praktijk is gebleken, dat de toen vastgestelde wettelijke voorzieningen niet altijd adequaat zijn om het smokkelen tegen te gaan. Gelet op de omvang van dit euvel en het ontwrichtend effect dat het op het sociaal-economisch bestel heeft, zijn aanvullende bepalingen noodzakelijk, waartoe dit ontwerp strekt.

Voerlieden en kapiteins die de kusten en rivieren bevaren, worden thans verplicht deugdelijk ondertekende en gemaarmerkte stukken in hun bezit te hebben, waaruit niet alleen de soort en de hoeveelheid van de vervoerde goederen kunnen worden gekend, maar ook duidelijk valt op te maken waar de goederen gekocht of ingeladen zijn en bij wie ze afgeleverd moeten worden.

Bovendien worden kapiteins die de kusten en de rivieren bevaren, thans verplicht gebruik te maken van speciaal daarvoor aangewezen aanlegplaatsen, waar de vervoerde of te vervoeren goederen gelost of geladen moeten worden. Deze aanlegplaatsen worden, na overleg met de Minister van Justitie en Politie en Openbare Werken, door de Districts-Commissaris aangewezen en publiekelijk bekend gemaakt.

Met voerlieden en kapiteins worden hier bedoeld de personen — onder welke benaming of in welke hoedanigheid dan ook — die in de zin van artikel 173 van het Surinaams Wetboek van Koophandel de aansprakelijkheid voor schade aan de in hun voertuigen onderscheidenlijk vaartuigen ten vervoer overgenomen goederen dragen.

Indien de voerlieden en de kapiteins niet op eerste aanvraag van de opsporingsambtenaar de vereiste schriftelijke stukken kunnen tonen, hetzij door onvolledigheid of door het ontbreken daarvan, dan ontstaat een vermoeden dat hier van smokkelen sprake is, op grond waarvan de opsporingsambtenaar van de hem toegekende wettelijke bevoegdheden gebruik kan maken. Aan de voerlieden en de kapiteins is het dan om aan te tonen, dat in redelijkheid er van smokkelen geen sprake is geweest (artikel 3a).

Eveneens ontstaat een vermoeden van smokkelen, wanneer vaartuigen goederen laden of lossen op andere aanlegplaatsen dan die welke officieel daartoe zijn bestemd. Aan de kapiteins is het dan om aan te tonen, dat als gevolg van bijzondere omstandigheden — b.v. motorstoring, storm — het vaartuig niet ter bestemde aanlegplaats de goederen kon lossen (artikel 3b).

In het belang van uniformiteit zijn de maximum-bedragen tot betaling waarvan smokkelaars kunnen worden verplicht (artikel 3 leden 1 en 2) verhoogd en gebracht in overeenstemming met artikel 4 leden 1 en 2 van de "Wet Economische Delicten" (S.B. 1986 No. 2, zoals gewijzigd bij S.B. 1989 No. 42). Ook is de formulering van artikel 4 lid 1 in overeenstemming gebracht met artikel 27 van die wet.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt, om overal het woord "decreet" door "wet" te vervangen, hetgeen uiteraard tot gevolg heeft dat, waar nodig, ook de bijbehorende lidwoorden en voornaamwoorden grammaticaal moeten worden aangepast.

Paramaribo, 22 oktober 1990.

De Minister van Justitie en Politie,
J.R. AJODHIA.